

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

Rochester and New York Times Union Says:—

Sri Lanka violence has deep roots

Colombo, Sri Lanka — Hindu mythology tells how a wrathful, avenging god set fire to a glittering pleasure city on the island of Ceylon. Today the exquisite island is called Sri Lanka and it is again aflame with violence.

The mythical demon-god of Ceylon kidnapped Lord Rama's wife from India and imprisoned her in what is now Colombo, and history records that on the island Buddhist Sinhalese kings fought invading Hindu Tamil kings from south India before and after Christ's birth.

Now, Colombo is again a demon city and in remote jungle hamlets massacres are carried out with bombs and bullets, knives and helicopter gunships.

The Ancient Battle plains have become the Third World's latest killing fields. In the modern epic, the Sinhalese majority and Tamil separatists, backed by 50 million Tamils in south India, are fighting again.

A modern Sri Lanka is at stake. Political negotiations have been sabotaged by terrorism and some Sri Lankan officials say they fear India could intervene to protect Tamils and to ensure stability of the strategic island off the southern tip of India.

The government has been choking the Tamil rebel-dominated northern Jaffna Peninsula with a 15-week economic blockade. Storefronts in the north are protected by sandbags against army shelling and gunbattles.

Rebels have taken over municipal administration and are running grocery stores and kindergartens.

The tiny Island, about the size of West Virginia once was known as the Pearl of the Orient, the isle of tea and spices, a pristine place of peace.

King Solomon is said to have wooed the Queen of Sheba with a ruby from Ceylon. Arab traders called it 'Serendib,' place of marvelous surprises.

The surprises today are routinely evil.

The nation of 16 million is split between the Sinhalese majority, who are mostly Buddhists, and the Tamils, who are mostly Hindu and constitute about 18 percent of the population.

Violence is engulfing the island nation. At least 5,500 people have died in the last four years.

Massacres of Sinhalese civilians have been increasingly frequent.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/64/1 87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 147 JAFFNA, FRIDAY, 10th JULY, 1987 No. 28

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

On the other side, there are routine allegations of atrocities and affidavits telling of torture by police and soldiers—all denied by the government.

A Tamil who works with a Catholic welfare organization in Batticaloa told The Associated Press he was tortured by police, suspended by his thumbs from a rafter and beaten with sticks and barbed wire. He is recovering from nerve damage in a nursing home and afraid to give his name.

Sinhalese and Tamils are profoundly estranged. They are angry at each other and even angrier at the army and politicians for not healing the wounds.

Few little girls in rebel-controlled Jaffna, known as the city of the sweetest mangoes, play with dolls these days. They prefer toy guns.

A Tamil Catholic priest in Batticaloa told The Associated Press: "The Tamils will never forget what the Sinhalese security forces have done to us."

"Militants are collecting names of police and army commanders—it will be like Nazi-hunting after World War II," he said. "Never again."

Tamils claim discrimination in education and jobs in political power and against use of their Tamil language.

They also claim that they are systematically harassed by security forces that young men are rounded up, interrogated tortured.

Origins of Tamil-Sinhalese friction are ancient, but they also have lived in harmony for centuries, even intermarried.

Tamils are considered more a professional class, more successful and prosperous, and more clannish, than the Sinhalese.

But the contemporary troubles started in 1956 after the government declared a "Sinhalese-only" policy, that made Sinhalese the only official language of government business. British colonialists favored Tamils in civil service, and many have been missionary-educated and speak excellent English as well as their native Tamil.

Resentment from Tamil-speakers and ethnic turmoil turned into waves of riots, culminating in an independence movement several years ago.

All Tamils want autonomy. Many are demanding a homeland comprising the Northern and Eastern provinces where many Tamils live. Militants demand a separate nation.

— [Rochester, Ny Times-Union]

Atchuvely Letter

"A curfew has been declared in the villages of Palaly, Atchuvely and Idaikadu with immediate effect. Residents are requested in their own interests, to seek refuge in the following temples: Pathamani Amman Kovil, Atchuvely Pillayar Kovil, Thoppu Pillayar Kovil, Avarangal Sivan Kovil."

So announced the Jaffna Radio (it called itself so) on the morning of June 6th at about 6.00 a.m. Time was given till 7.30 a.m. for the residents of the above named villages to reach their places of refuge.

Why no churches were mentioned as places of refuge is intriguing. There are several Catholic churches and at least one Protestant church in the area covered by the announcement. Some people however did seek refuge in a Catholic church at Atchuvely and the report is that they fared better than the other refugees. A Shell fell near the Thoppu Pillayar Kovil and the refugees gathered there had to flee the place while partaking of a common meal of rice kanchi which they had prepared. It may be mentioned that although the curfew was declared to be in force continuously until further orders, no arrangements had been made or suggested for the people's meals or other physical needs.

Amidst shelling and aerial firing, the invasion of the village of Atchuvely took place. The troops used by-lanes and footpaths in the main for their movement, firing in all directions as they proceeded. They came from Palaly, Vasavilan and Thondamanaru camps. Some persons who dared to stay in their houses were killed.

One of the victims was G. O. Ponniah Auditor of the Atchuvely C. S. I. Church for a number of years.

There was not much resistance to the advance of the troops and the village was occupied quicker than anticipated. The curfew, however, continued for three days and everybody wondered what happened in the village during that period. They were to see soon what transpired in the village during the period of occupation and immediately there after.

Fortunately for the village, on about the 9th the troops were withdrawn to camps. However, a mini camp was set up at Idaikadu junction about one mile away from the Atchuvely town area.

The residents of the village dared not to return to their

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the Morning Star to:—

The Manager,
'Morning Star',
Vaddukodai.

homes immediately. Most of them had gone to other villages. Some did return after a cautious wait of five or six days and what greeted them was devastation and disorder all round. Most houses were damaged, walls, roofs and even boundary walls. At least one house was completely burnt out and several others partially burnt. Most houses were broken into and all valuables removed, TVs, radios, electrical appliances, wall clocks, cookers, motors, watches, jewelry, sarees, shirts etc. Every article in the house was meddled with and put somewhere else. Contents of drawer, cupboards, almyrabs etc. were emptied and thrown on the floor or thrown away in the yard. Articles that were in one room were found in another room. Beds and chairs had been used after they were removed to places convenient to the users outside the house and were left there. Dogs had been shot. Fowls were killed and there were signs of them having been cooked and eaten.

In fairness to the Army men, it has to be mentioned that there was rumour in the village that local robber gangs were active immediately after the troops were withdrawn.

The residents of the village have still not returned to their homes for good. They go there in the day time to look after their cattle and other animals and go away in the afternoon taking with them clothes and other essential items that are still left in the household. All shops in the village and the market are closed. The Post Office which itself was broken into and looted has been shifted to Avarangal. Two private medical centres which functioned in the village, received the same treatment as the households and are closed. In the nights, the village is empty and presents a ghostly appearance. Only the hounds of starving dogs and birds of prey could be heard.

— P. J. T.

To Hell! or Heaven!

Bombers - four in all
Droned o'er Jaffna
On Twentieth June eve
After a Twelve-day
Respite - all too short a one
Not anyway by
Athulath's yardstick.
Two wheeled O'er Uduvil
Laying its hideous eggs.
Five to be exact
At Targets
Down Dutch Road.
The other two swooped
O'er Jaffna Town -
Dropping the DEADLY ONES
At Koddady.
The two from Uduvil
Soon joined those o'er Jaffna.
To scare us all,
The peace-loving ones
With their LETHAL DOSAGE,
Where! OH! where!
Down Athulath lead us to!
To Hell! or Heaven!

— Victor S. Kiruparaj

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

தீர்த்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிநேரமும் வெளிவருவது

நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்.

மலர் 147]

10-7-87

[இதழ் 28

செய்திகள்

புன்னகை - அது என்ன விலை?

அமைச்சர் பதவிதூறத்தார்!

ச மனோகரன்
முற்றொடர்

இந்தக் காலத்தில் நமது அரசு சாங்க அமைச்சர்களில் இப்படியும் ஒரு அம்புதமா என ஏங்குகிறீர்கள்! இது உண்மையாக நடைபெற்றது ஆம், கொழும்பு வடக்கு எம். பி. யும், பாராளுமன்ற விவகார, விளையாட்டுத்துறை அமைச்சருமான திரு. வின்சென்ற பெரேரா தமது மந்திரி பதவியையும், எம். பி. பதவியையும் துறந்துவிட்டார்.

கொழும்பு மாநகர சபைப் பக்கான தேர்தலில், ஜ. தே. க. வேட்பாளர் பட்டியலில், இவரது ஆதரவாளர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதான் இவரது இந்த முடிவுக்குக் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணம் மீது எந்த நேரமும் தாக்குதல் நடைபெறலாம்

'ஆகாயத் தாக்குதல் உதவியுடன் 36மணி நேரத்தில் யாழ்நகரை எங்களால் கைப்பற்றிவிட முடியும்' என்று இலங்கையின் பாதுகாப்பு உயர் அதிகாரி ஒருவர் தெரிவித்திருப்பதாக அறிக்கிறோம்.

ஆகவே, இந்தியாவின் நிவாரண உதவிகள் வழங்கப்பட்டு முடிந்தவுடன், எந்த நேரமும் யாழ்நகர்மீது இலங்கை ஆயுதப்படை வீரர் தமது தாக்குதல் மேற்கொள்ளக் கூடுமென மக்கள் அச்சத்துடனே பரவலாக எதிர்பார்த்துக் கின்றனர்.

வடமராட்சியில் இராணுவ நடமாட்டம் குறைந்து வருகிறது

கடந்த ஞாயிறு, நெல்விபடி இராணுவ முகாமை நமது விடுதலை வீரர் தகர்த்ததையடுத்து, வடமராட்சியின் பல பகுதிகளில் விடுதலை வீரர் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர். இங்கு இராணுவத்தினரின் நடமாட்டம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கடந்தவாரம் இராணுவத்தினரால் கைப்பற்றப்பட்ட வடமராட்சி, ஒரு சில நாட்களாக தமிழ் விடுதலை வீரரால் பிடிக்கப்பட்டது. பாராட்டிற்குரிய ஒரு பெருஞ் செயலாகும்.

"இந்தியாவால் இலங்கைக்கு அழிவு வரு!"

புல்தேவன் எச்சரிக்கை!

கடந்த வாரம் கொழும்பில் "இந்திய-இலங்கை நெருக்கடி" என்ற பொருளில் நடைபெற்ற கருந்தரத்தில் உரையாற்றிய பிரபல அரசியல் பேராசிரியர் புல்தேவன்

'நான் என்றைக்குமே சிரித்துக் கொண்டு கனிப்புடன் இருக்கவே விரும்புகிறேன். அப்பொழுதுதான் என் ஆத்தமாவின் கசப்பு நீங்குகிறது' என்கிறார் ஒரு மேலநாட்டுக்கதாசிரியர்.

எப்பொழுதும் புன்சிரிப்புடன் இருக்கிறீர்களா? அப்படியென்றால், இவ்விலகில் சற்று அதிகமான வரவேற்பு உங்களுக்குத்தான்! உங்களுக்குப் பல சிநேகிதர்கள் இருப்பார்களே... நீங்கள் என்கில் எதைமும் சாதித்துவிடுவீர்கள்; எதினும் பின்வாங்கிப் போகமாட்டீர்கள்; சில புகிய பிரச்சனைகளைக்கூட மகிழ்ச்சியுடன் இலக்குவாய்த் தீதுக்கொள்ளும் சாமர்த்தியசாலி நீங்கள். அன்றாட வாழ்க்கையில் விளையும் சில சிக்கலான அழுத்தங்களினால்கூட நீங்கள் பாதிக்கப்படமாட்டீர்கள்!

புன்சிரிப்பு - அதனை வாங்குகிறவர்களை வளமாக்குவதோடு, கொடுப்பவனை வறியவனாக்குகிறது.

நிச்சயமாக அதனை விலை கொடுத்து வாங்க முடியாது; திருடிக்கொண்டு வரமுடியாது; கடன் வாங்க முடியாது.

ஆம்...

புன்னகை - அதற்கு விலை கிடையாது!

(முற்றும்)

துன்பங்களை வெறுமனே சகித்துக் கொண்டே போகாமல் அவற்றை எதிர்த்துப் போராட இனிவரும் தலைமுறைக்குக் கற்றுக்கொடுப்போம். அவர்கள் உழைப்பை நேசிக்கவும் நிமிர்ந்து நிற்கவும் செயலாற்றவும் கற்றுக்கொடுப்போம்.

அவர்கள் - இந்தியாவின் வளிமையை எதிர்க்க முயலும் இலங்கையின் ஆபத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார். இனப் பிரச்சனையில் இலங்கை அரசு விளையாடாது அது இலங்கையை இல்லாமல் செய்வதாகவே முடியும். இலங்கை இனப்பிரச்சனையில் இந்தியா இனியும் ஒரு மதநியஸ்தரல்ல முழுப் பிரச்சினையினும் அது இப்பொழுது ஒரு உய்ப்பாக இருக்கிறது எனக் குறிப்பிட்டார்.

ஈழத்தின்
பூர்வீகக் குடிகள்
அங்கே
இழந்து கொண்டிருப்பது
உயிர்களை மட்டுமல்ல -
உரிமைகளையும் தான்!
வியர்வைத் துளிகளைச்
சுந்திய மண்ணில்
இன்று
இரத்தத் துளிகளைச்
சுந்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்!
வீதிமெல்கும்
இராணுவச் சப்பாத்தாளிகள்
இராட்சதச் சுவடுகள்...
துப்பாக்கி நாய்களின்
ஓயாத குரைப்பு -
பெண்மை விழியின்
கற்பு இமைகள்
கோரமாய்ப் பிடுங்கி எறியப்படுகின்றன!

வாக்காளர் பட்டியலில்
தமிழ்ப் பெயர்கள்
வரிசைப் படுத்தப்படுவது
வாக்குச் சீட்டுகளுக்காக
அல்ல - துப்பாக்கித்
தோட்டாக்களுக்காக!
இனியும் அங்கே
இழப்பதற்கு
எதுவுமில்லை!
இனி மீட்க வேண்டியது
ஈழம் மாத்திரமே!!
சிக்களப் பாசிசம்
துப்பாக்கி நாக்கிற்குத்

தமிழ் இரத்தம்
கேட்கும்போது
அவர்கள் சமாதானம் வேண்டி
வெள்ளைக் கொடியா
பிடிக்கமுடியும்?
முடிவிகள் சரிபார்த்து
தமிழ் முகங்கள்
குறிவைக்கப்பட்டுபோது
அவர்கள்
புத்தரிடம் மண்டியிட்டு
உயிர்ப்பிச்சையா
கேட்கமுடியும்?
விடுதலைப் போராளிகளாய்
ஆபுதம் ஏங்கி நிற்பது
எதிரியின் பிணக்குகளுக்காக
அல்ல -
இழந்ததை மீட்பதற்காக!
சிக்களப் பிடியிலிருந்து
தப்பி வந்த அவர்கள்
இன்று
அத்திகள் முகாமில் -
பசியின் பிடியில்!
அடித்து விரட்டிய
கைகளை
ஒடித்து விடுவோமென்று
எதிர்பார்த்த அவர்களை
இங்கே
அரவணக்கக் கூட
மறந்து போனோம்!
அவர்கள்
ஈழத்தில் மட்டுமல்ல -
இங்கேயும் அனாதைகள்!

சிந்தனைக்கு ஒரு செய்தி!

சிந்தை மாற வேண்டும்
செயல்கள் சிறக்க வேண்டும்
என்னும் எண்ணம் எல்லாம்
ஏற்றம் காண வேண்டும்

* * *
நீதி காக்க மக்கள்
நீதரும் உழைக்க வேண்டும்
நேர்மை மிக்க நெஞ்சம்
தரித்து வாழ்தல் வேண்டும்

* * *
பாவம் செய்து வாழ்ந்து
பயந்தான் என்ன கண்டோம்
பாபும் உலக வாழ்வில்
பட்ட துயரம் பேர்தும்

* * *
நீதி பலரை யுரைத்தார்
எங்கும் இயேசு நாதர்
வீதியை மாற்றி வரைத்தார்
விந்தை கிறிஸ்து நாதர்

* * *
போகும் வழிகள் எல்லாம்
பேரல்லா மாயை என்று
புன்னிய நாதர் எங்கே!
பேரூப்பாய் சொல்லி வைத்தார்

* * *
எண்ணி முடியச் செய்வம்
இருந்த போதும் என்ன
மன்னின் வாழ்வு போனால்
எல்லாம் முடிந்து போமே!

* * *
சொல்லில் ஒன்றை சொல்லி
செயலில் ஒன்றை செய்து
நீந்தை மட்டும் கமந்து
வாழ்ந்த காலம் வேண்டாம்

* * *
தேசம் செழிக்க வேண்டுகள்
தெய்வ வயு வேண்டும்
வேண்டும் தெய்வ நீதி
வேண்டாம் இனியும் பிரி

* * *
பாகுபாடு சொல்லி பேரும்
பகையை வளர்த்தே விட்டோம்
பகையை மறந்து இனியும்
இணைவோம் அன்பில் ஒங்கும்

மகாகவி எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை
எழுதிய முதற்காவியம்

இருட்சனிய சரிதம்
குழுவீளைப் படலம்
(குழ்ச்சியாகிய செயலைக்
கூறும் படலம்)

தஞ்சம் என்றடைத் தவர்
பவப் பிணியினைத் தவிர்க்கும்
செஞ்சொ லானனைத் திருமறை
முதல்வனைத் தீயோர்
வஞ்ச நெஞ்சுகளை அலகையின்
கொடுமதி வாய்ப
எஞ்ச நுகவற் கோறல் செய்
வேமனன எண்ணி.

அருஞ்சொற் பொருள்:
பவம் - பாவம்: மறை-வேதம்;
அலகை - சாத்தான் எஞ்சுறது -
குறையாத; கோறல் - கொல்
லுதல்.

விளக்கவுரை:
'பவப்பிணியினைத் தவிர்க்குஞ்
செஞ்சொல்' என்றது 'மகனே
கிடமனதாயிரு, உன் பாவங்கள்
மன்னிக்கப்பட்டன' என்ற திரு
வசனத்தின் கருத்தாம்.

தெளிவுரை:
அடைக்கலம் என்று தம்மை
வந்தடைந்தவர்க்கு 'மகனே கிட
செயலில் ஒன்றை மன்னிப்ப
பட்டன' என்ற ஆயுதல்
மொழியை அருளும் வேத முதல்
வனைத் தப்பவிடாதுக்கொல்லுதல்
செய்வோம் என்று எண்ணிய
கொடிய வஞ்சகர்களின் கொடு
மனத்தினுள்ளே சாத்தானின்
திய புத்தி தோன்றியது.

இறைவன் படைப்பில் என்றும்
ஏற்றத் தரவு இல்லை
எதை எண்ணும் மட்டும்
எம்மகத்தல் தீர்த்தல் நன்று!
- பே ப தளேஸ்வரன்

தாரகை ஒளி

கடன் இல்லாதவனே பணக்காரன்,
உடல் ஆரோக்யம் உள்ளவனே செல்வந்தன்

எங்கள் கருத்து

வாழ்ந்தால் சுதந்திரமாக வாழவேண்டும்!

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டில் அடிமைகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களின் மனித உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு, அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு வருகின்றனர். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத் தமிழர் சித்திராவதை செய்யப்பட்டு ஆயிரக்கணக்காகக் கொல்லப்படுகின்றனர். சுருங்கக் கூறின், இந்நாட்டில் சிறுபான்மையினராக வாழும் தமிழ் மக்களைப் பூண்டோடு அழித்தால்தான், பெரும்பான்மையினராகிய தாங்கள் அமைதியாக வாழலாமென எண்ணி அழிக்கும் செயலில் இறங்கியுள்ளனர் நம்மை ஆள்பவர்கள்.

தமிழ்ப் பகுதியில் நாள்தோறும் அரசு படையினரால் நடத்தப்படும் கொடுமைகளை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் செய்தித்தாள்களே அம்பலப்படுத்தி வருகின்றன. தென் இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் அரசுக்குச் சார்பான செய்தி அறிக்கைகளையே வெளியிட்டு, உண்மைச் சம்பவங்களை மறைத்து வருகின்றன. இதனால், தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக நடைபெறும் அரசு அட்டூழியங்களையும், தமிழ் மக்களின் உள்ளக் கொதிப்பையும் சிங்கள மக்களின் பெரும்பாலானோர் அறியாதிருக்கின்றனர். இன்றைய இனப்பிரச்சனையின் பின்னணியையும் உணராதிருக்கின்றனர்.

தமிழர் அனைவருமே பயங்கரவாதிகள். அவர்கள் சிங்களப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றி சிங்கள மக்களை அடிமைகளாக்கி ஆட்சி நடத்தவே, ஆயுதப் போர் தொடுத்துள்ளனர் என்ற பெயர் பிரச்சாரஞ் செய்து தமிழர்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கும் இடையே நீங்காத வெறுப்பையும் பகைமையையும் உண்டாக்கி விட்டனர் அரசியல் வாதிகள் பௌத்த மதக்குருமாரும் இப்பிரச்சனையில் ஈடுபட்டு, மதத்தின் பெயரால் மக்களைப் பிரித்து வருகின்றனர்.

நிலைமை இவ்வாறிருக்க, தமிழர் இந்நாட்டில் தலைநிமிர்ந்து வாழும் நாள் வருமாவென ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்நாட்டில் இனிமேல் வாழுவதாகில், அடிமைகளாகத் தான் வாழவேண்டி நேரிடும். அதிலும் பார்க்க வெளிநாடுகளுக்கு ஒடிவிடுவதேமேல் எனப் பலர் எண்ணுகின்றனர் பல தமிழர் போய்விட்டனர்!

இதனால் நமது பிரச்சனை தீர்ந்துவிடுமா? 'நாம் இந்நாட்டில் தான் வாழவேண்டும், நாம் சுதந்திரமாக வாழவேண்டும். சுதந்திரமாக வாழும் வாய்ப்பு நமக்குக்கிட்டாவிடிலும், நமது பின் சந்ததியினர் சுதந்திரமாக வாழவேண்டும்' என்ற உயரிய நோக்குடனே, தமிழ் விடுதலை வீரர் தமது போராட்டத்தை நடத்திவருவதாகக் கூறுகின்றனர். வன்முறை மூலம் தமிழர்களின் அபிவிருத்திகளைப் பெறமுடியுமா? எனப் பல அரசியல் ஞானிகள் வினவுகின்றனர். இதே கருத்து நமது அரசுதரப்பினர்க்கும் பொருந்தும். வன்முறையால் சுதந்திரமாகத்தைத் தளிக்க முடியுமா? -ஆம், நாம் வாழ்வதாகில், சுதந்திரமாக வாழுவோம், அல்லது சுதந்திரப் போராட்டத்தில் வீரமரணமெய்துவோம் என்பதே நமது போராளிகளின் கருத்து.

தமிழர்கள் தமக்குச் சேரவேண்டிய உரிமைகளுக்கு அப்பால் எதையும் கேட்கவில்லையே! தமிழர்களுக்கு அவர்களின் உரிமைகளை வழங்கி எல்லாரும் இந்நாட்டில் சரிநிகர் சமமான வாழ்ந்தால் என்ன? இனப்பிரச்சனையில் இலங்கை அரசியல் விளையாடலால் அது இலங்கையை இல்லாமற் செய்வதாகவே முடியும் எனப் பிரபல அரசியல் அறிஞரான பேராசிரியர் ராஹ் புல்ட்ஜான்ஸ் சமீபத்தில் கொழும்பில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் கூறியது சிந்திப்பதற்குரிய விடயம் நமது ஆட்சியீடத்தில் உள்ளவர்கள் சிந்திப்பார்களா? பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்!

இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக யாழ்ப்பாணம் மாற்றக் கூடுமே! பிரதமர் பிரேமதாஸ் எச்சரிக்கை

யாழ்ப்பாணத்திற்கு இந்தியா வப்பல்கள் மூலம் உணவுப் பொருட்களை வழங்குவது நிறுத்தப்பட

வேண்டும் எனவும் அது தொடரு மானால், இந்தியாவே யாழ்ப்பாணத்திற்கு உணவு வழங்குவதாக ஆகி விடும், யாழ்ப்பாணம் இங்கி யாவின் ஒரு பகுதியாகவும் வந்து விடுமே' என நாடாளுமன்றில் பிர தமர் பிரேமதாசு எச்சரித்தார்.

அண்ணாவின் பெரும்பணி

எங்கள் அண்ணன் செய்த பணி
என்ன என்று தெரியுமா?

வேளா வேளை தின்று விட்டு
விழுந்து படுத்துத் தாங்களில்லை,
பாழாய்ப் போன சினிமாப் பார்க்கப்
பகலில் க்யூவில் நிற்கவில்லை,
கெட்ட நண்பர் கூடச் சேர்ந்து
வட்ட மீட்டுத் திரியவில்லை,
வெட்டிப் பேச்சுப் பேசிக் கொண்டு
வீப்புச் சண்டை போடவில்லை.

எங்கள் அண்ணன் செய்த பணி
என்ன என்று தெரியுமா?

தாயகத்தைத் தாக்க வந்தார்
பகைவர் என்று தெரிந்தும்,
வீரம் பொங்கத் திரத்தோடு
விரைந்து சென்றார் போர்க்களம்!
உறக்க மின்றி உணவும் இன்றி
உயிரை மகித்தி டாமலே
அரக்கரான எதிரிப் படையை
அலை அலை விரட்டினார்!
தாக்க வந்த 'பொம்மர்' யாவும்
தவிடு பொடியாக் கிளர்!
மூர்க்க மான தரைப் படையை
முறியடித்து நொறுக்கினார்!
புலியைப் போல வீரத்தோடு
ஈழம் காக்கப் போரிடும்

எங்கள் அண்ணன் செய்த வேலை
எனக்குப் பெருமை அல்லவோ?
எனக்கு மட்டும் பெருமை யில்லை,
ஈழத்தார்க்கே பெருமையாம்!

-(அ. வ.)-

சீனாவிலே எலியாவின் தேவன்!

வாட்ச்மேன் நீ (Watchman-Nee) சீனாவின் மிகப் பிரசித்தி பெற்ற சமீசேஷ்கர், பேச்சாளர், எழுத்தாளர். வாழ்வின பெரும் பகுதியை செஞ்சீனச் சிறையிலேயே கழித்த மரித்தவர் அவரது சமீசேஷ் காலத்திலே நடந்த ஓர் அற்புதம் இது

புது வருட விடுமுறை நாட்களான ஜனவரி 1 முதல் 15 வரை சமீசேஷம் சொல்ல ஒரு திவை அவர் தெரிந்து கொண்டார். தம்மோடு ஐந்து சகோதரர்களைக் கூட்டிக்கொண்டார், கடைசிக் கோர்த்தில் ஆர் (WO) எனப்படும் பகி னுறு வயது இளம் விசுவாசியும் சேர்ந்து கொண்டான். டிசம்பர் 31 ஆம் திகதி படகில் போய் சேர்ந்தனர். ஒருவரும் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை ஒரு பச்சிலை விபாபரி இரத்தம் கொண்டு சேத்துக் கொண்டான். பலகை விலை வைக்கீதால் பிரிசனின் மேல் படுத்தார்கள்.

அடுத்து ஜனவரி 1 முதல் எட்டாம் தேதி வரை சமீசேஷ்கம் சொன்னார்கள். ஒரு பலனும் இல்லை. சுடிமான பாறை நிலமாய் இருந்தது. இரண்டு பகுதிகளாக பிரிந்த ஊழியம் செய்தார்கள். அப்போது இளம் விசுவாசி ஆர் இருந்த நற்செய்தி கூட்டத்திலே அந்த சிக்கல் ஆரம்பம் ஆனது. ஜனவரி மாதம் 9ம் தேதி, திருமென ஆர் அவர்களிடம் இப்படியாக பேசினான்.

ஆர்: 'நீங்கள் ஏன் நாங்கள் சொல்லுவதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை? இது சுதந்திரம் அல்லவா?'
கூட்டம்: நாங்கள் எதையும் நம்ப வேண்டியதில்லை. எங்கள் தெய்வம் டா-வாங் எங்களுக்கு போதும் அவரே நம்பத் தகுந்தவர்.

ஆர்: டா-வாங் எப்படி நம்பத் தக்கதாகும்?

கூட்டம்: 'அவர் சொன்னது அப்படியே பஸிக்கும். அவரே நம்பத் தக்கவர்.'

ஆர்: எப்படி

கூட்டம்: 'வருடா வருடம் டா-வாங் சொல்லும் நாளிலே நாங்கள் திருவிழா கொண்டாடுவோம். அந் நாளிலே ஒரு மேகமாகிலும் திராது ஒரு மழையும் இராத பதினெட்டு வருஷமாக இது தவறினதே இல்லை.

ஆர்: 'அது எப்பொழுது வருகிறது?'

கூட்டம்: 'இம் மாதம் 11ம் தேதியே அந்த நல்ல நாள். அன்று நான் திருவிழா, காலை 8 மணிக்கு ஆரம்பம்.

அப்பொழுது யாருமே எதிர்பாராதபடி ஆர் சொன்னார்.

ஆர்: அப்படியானால் நான் உங்களுக்கு உமகியாய் சொல்லுகிறேன். ஜனவரி மாதம் 11-ம் தேதி கண்டிப்பாக மழை பெய்யும்.

உடனே கூட்டம் கூச்சலிட்டு கலாட்டா செய்தது. 'போதும் இனி நாங்கள் ஒன்றையும் கேட்க வேண்டாம். கேட்டது எல்லாம் போதும். ஜனவரி 11-ம் தேதி மழை பெய்தால் உங்கள் தெய்வம்' என்று சொல்லி கிணத்த போனது.

இந்த செய்தி வாட்ச்மேன் நீ-க்கு தெரிய வந்ததம் அவர் நற்செய்திப் பணியை முறியும் நிறுத்தினார் உடனே மண்டியிடும் பணித்தார்.

-(தொடரும்)-

EDITORIAL

The Contemporary Political Scene

And Still They Come

The Indian food aid operation in Jaffna sees *The Island Pride* again arriving today in the Kankesanthurai Port with 800 tons of food in a determined bid by the mother country to save the eight lakhs and fifty thousand inhabitants of the Jaffna Peninsula from the spectre of hunger and privation after nearly six months of a fuel embargo and several months of economic blockades at entry points because of military offensives.

Aluminium sheets and oil for industrial purposes are still under an embargo. The stocks of nearly 10 aluminium factories in Jaffna are piled up in rooms and apartments in Colombo costing the Tamil entrepreneurs a tidy sum of money as accumulated rent.

The Indian Food vessels, we learn will do *three* more trips to Kankesanthurai. The total amount gifted to the Jaffna residents up to now has been 2100 tons of food. The *mv Bhoruka*, has returned after unloading its cargo, having had to wait nearly two days, three miles away from harbour before it was allowed entry on 1-7-87.

In the meanwhile the Parliamentary Group Meeting on 7-7-87, witnessed a chilling replay of protests against Indian affronts and attitudes. Although the food supply was sent with the concurrence of the Sri Lankan government, the continuance of the shipment to Kankesanthurai instead of to Colombo was, considered in government circles as "a dangerous precedent".

The National Security Minister, Lalith Athulathmudali, however, poured oil on troubled waters by his comment that the food supply was overseen by Sri Lanka and Indian Red Cross.

India's deftness and success in launching a food mission to Jaffna in a political climate of acrimony and a propensity to find new bones of contention, reflected unerringly the Indian Prime Minister's potent combination of sentiment, shrewdness and political muscle.

An Embarrassing Problem

The most disquieting phenomenon of the now four year old civil war which is chipping away at the foundations of democracy in this country is *the stupendous military presence in the Jaffna Peninsula*.

On 3-7-87, a school turned into a military camp in the Valigamam Northern area where the Sri Lankan army had obtained a foothold, witnessed a tragic spectacle of the Principal of the school who went to his office to reclaim some important school documents, with all the necessary passes from army authorities required for entry, being fired at, by a soldier. The Principal Mr. M. Sivrajah succumbed to his injuries at the Jaffna Hospital on 7-7-87.

The agony of Jaffna schools and Jaffna villages which security forces have taken control has enormous ramifications. Already the toll of civilian life at the hands of army personnel, is 142 in Valigamam North alone.

Sri Lanka is a Buddhist country, where regard for human life and human shelter [as *Gam Udawa '87* at Kataragama has indicated] remains the warp and woof of the social and religious fabric of the land. That in this national ethos, large portions of the Jaffna Peninsula should remain blanketed in a pall of insecurity and destruction of life and property, is an indication of the staggering proportion of the Sri Lankan political mess. [In many of the rural areas bulls of the farmers have been supplanted by bulldozers]

Sandhurst trained career soldiers are, we know, a dream difficult for the government to realise in a context in this country where among the most damaging effects of the protracted civil war with its tunnel outreach, is a severe drain in upper level man-power in almost every segment of government activity.

President Jayawardene is not unaware of this problem. Answering Mrs. Bandaranayake's criticisms at a UNP Rally at Beliatta, the President has frankly admitted the difficulties the government is having in training of security services, and in maintaining standards. He said:—

"The army was being trained to combat terrorism. It was not possible to train them in Sri Lanka. Those days they were trained in India but now it could not be done. So now they were trained in Pakistan. Some had come from England and were training them. We do not hide it. India is against it. Mrs. Bandaranayake also is against it. And the terrorists are also against it. Then how are we to fight the terrorists? Must we do so with an untrained army, with our hands and feet or by throwing stones?"

Unless the army is put in short leash or withdrawn there may be no civilians in Jaffna for a civil administration

Vadamaradchy

It is unfortunate that the situation at Vadamaradchi where the government hoped to implement the first stages of the

Asia — Latin America Inter-Regional Exchange — Findings of Ecumenical Teams After Visiting Six Countries

What have been the risks and obstacles which the churches have had to face in the fulfillment of their pastoral ministries and prophetic witness?

It was observed that whenever the church becomes a defender of the status quo, it runs the risk of legitimizing repression which preserves the status quo. The tendency of churches and Christians to see the world in dualist categories has often led to anti-communism. In some cases, churches and Christians have simply succumbed to an understandable fear in the face of massive and brutal repression. Therefore, those Christians involved in the struggle for human rights have been marginalized and little understood in relation to the demands of the Christian Gospel imperatives. Many have suffered torture, imprisonment and persecution. Many have paid the ultimate sacrifice of their lives. Although the ecumenical cooperation among those in the struggle is very great, the same commitment to human rights has tended to highlight divisions within almost all commitment to human rights has tended to highlight divisions within almost all churches.

What have been the churches' experiences in understanding the obstacles to the full realization of justice?

The struggle for human rights has uncovered a series of factors which promote the violation of human rights. At a global level, the geopolitical interests of the most powerful countries (in particular, the USA and its allies, the USSR, China and Japan) have a direct bearing on the economic, military, political and cultural development of each of the countries visited. The global ideological conflict has been superimposed on the local realities.

Foreign military bases and foreign military intervention have become entrenched and part of the political life. National

sovereignty has been undermined. Economic models are geared to the interests of the powerful. The monetarist policies of the "Chicago school" have been forced upon all the countries visited, creating economic and technological dependence, and a staggering external debt. The social effects of these policies have been endless misery for the majority of the population.

Life has become politicized and manipulated for political purposes. Cultural penetration threatens local and indigenous expression. Information has been manipulated to keep people in ignorance of the causes of their oppression.

Judicial systems no longer function as a control over executive powers. There is excessive use of executive decrees. The immunity of the military from civil prosecution is guaranteed.

What has been the churches' role in cooperating with vital forces for change and the consolidation of democratic institutions?

A number of churches have become involved in the mobilization of people for change. They have often provided a space for dialogue. In some cases, churches have provided the structural framework for groups struggling for justice and have worked for conscientization and empowerment of the people in their organizing and protesting activities. Occasionally, churches have been in the position to provide access for opposition forces to dialogue with governments in the search for a peaceful resolution of conflicts.

In general, however, it should again be underlined that this area of work has been a very difficult one for churches to engage in, due to the heritage of Christian opinion that Christians and churches should not "become involved in politics".

— Ecumenical Press Service

civil administration process, in the North is now back to square one. Some 16 soldiers are reported killed in a militant attack on the Nelliady camp, located between Puloly and Pt. Pedro. The pressure maintained on the 'terrorists' has led to the exodus of almost the entire population out of the region during the four days of military operation. In the camps alone at Thenmaradchy, there are some 12,000 refugees from the Vadamaradchy region. No schools are functioning in this area. The GCE Examination centres have been shifted to Puttur. Admission cards to students are distributed at the Education office, Jaffna. The region carries bitter memories of a secret scar on her future.

The G. C. E. (AL) Examination

It is in this climate of befuddlement and mental trauma that students in the Jaffna Peninsula and those in the Eastern Province will appear for the G. C. E. (AL) Examination to be held from July 25 to August 16. In the North and East, there are 43,823 refugees in 79 camps and 82,180 refugees outside the camps.

It is hardly a propitious panorama for a Public Examination. But our students have considerable staying power and have decided to ride out the storm. It fits the country's image of them.

Registered as a Newspaper at the G. P. O., Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Samuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 10th June 1987 and published by Mr. Alvappillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna